

VĚŽNÍK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

Ἰησοῦς (Jesus) Χριστός (Christ), Θεοῦ (God's) Υἱός (Son), Σωτήρ (Savior)

SLOVO OTCE TOMÁŠE

Víra je dar Boží a my jej svými prosbami můžeme někomu vyprosit.

APOKRYF O BOHATÉM MLÁDENCI

„Co se stalo Janovi? Já ho nepoznávám,“ zeptala se u studny sousedka Ráchel tlusté Rebeky ...

13. KVĚTNA 2012 / Č. 78

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

redakce

P. Tomáš Caha
Mgr. Květa Zažimalová (KZ)
Lenka Mezerová

jazyková korektura

Mgr. Květa Zažimalová

typografická úprava

Mgr. David Zažimal

další autoři příspěvků

Mgr. Jan Zach (Jan)

tisk zajistil

FIBOX, s.r.o.
Janouškova 215/20,
CZ-674 01 Třebíč
tel.: +420 568 840 036
fax: +420 568 841 037
e-mail: info@fibox.cz
www.fibox.cz

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 200 výtisků.

adresa redakce

B. Němcové 570, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Staňkovi;
Duchanovi; Bambulovi;
Hynkovi
a kolportéři z bratrských farností

**Stanovisko redakce
se nemusí ztotožňovat
s obsahem zveřejněných
příspěvků.**

**Anonymní příspěvky
nezveřejňujeme!**

STR.	NÁZEV
3 slovo otce Tomáše / velikonoční přání
4 zmrtvýchvstání Páně je nadčasové
5 Božské Srdce Páně
6 modlitba za kněze / životní zkoušky
7 apokryf o bohatém mládenci
9 rozhovor s ...
10 výročí
12 svátek matek / misie
13 Noc kostelů
15 program Noci kostelů
16 Habemus papam!
17 svatá Ludmila
18 setkání / za plotem domova
19 diář otce Tomáše / modlitba ve stáří
19 návštěva Anselma Grüna v Brně
20 informace

Uzávěrka příštího čísla bude 24. června 2012!

NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 16,- Kč.

S LOVO OTCE TOMÁŠE

Milí farníci,

opět nám vychází nové číslo Věžníku a jistě jste nebojeme všichni zvědaví, co se v něm dočteme, kdo a co tam napíše. Upřímně se Vám přiznám, že se mi ale vůbec, vůbec nechtělo nic psát a nejraději bych nepsal nic, kdybych nemusel, nechal bych jen nadpis „Slovo otce Tomáše“ beze slov. Sedím před počítačem a nic rozumného mě nenapadá a tak píši, co se mi honí hlavou. I kněz je člověk, který se cítí jako vy někdy vyprahlý, unavený, hladový, osamocení a mám na to právo stejně jako vy. Sám si uvědomuji, jak potřebuji povzbuzení, jsem vám za to také vděčný a vím, že si sám nevystačím, že se potřebujeme vzájemně.

Poslední dobou se při čtení Věžníku ptám, proč píší stále ti stejní lidé? Kdyby nebylo pravidelných přispěvatelů, tak asi ani Věžník nevyjde. A to by vám asi vadilo, že ano? To se bojíte a nebo se nechcete s druhými o nějakou zkušenost podělit, nebo napsat, co jste někde pěkného četli, viděli či zažili?! Já si rád také přečtu něco povzbudivého. Byla by škoda, když bychom prožívali svou víru a život jako individualisté a čekali, co nám kdo naservíruje. V pracovních listech 3. třídy náboženství je jedna kapitola nazvaná Je lepší dávat než brát. Už toto se děti učí v náboženství. Zdá se mi, že dnešní doba nás vede k pasivitě, nechat se druhými bavit. Byla by škoda, kdybychom jako křesťané do toho sklouzli. Už se těším na články vás, nových přispěvatelů! Doufám, že se ve vás nezklamu. Najde se někdo nový? Nebojte se, jděte do toho!

To, co mi leží také na srdci, je plánovaná Noc kostelů, která je zaměřena pro lidi, kteří nejsou pravidelnými účastníky bohoslužeb. Je to nízkoprahová celorepubliková akce. Kostel může mít pro každého příchodního jiný význam. Může být oázou ticha, skvostem kultury, dominantou města. Ve skutečnosti je chrám místem setkání. Setkává se zde minulost se současností, člověk s člověkem, ale především zde má člověk možnost setkat se se svým Tvůrcem a v jeho blízkosti najít sám sebe a uvědomit si tak velikost a vznešenost lidství. Chci Vás poprosit, abychom vzali tuto akci

za svou a modlili se zvláště v týdnu před a po Slavnosti Seslání Ducha sv. za lidi, kteří se Noci kostelů účastní. Víra je dar Boží a my jej svými prosbami můžeme někomu vyprosit. A je to Bůh, komu patří lidské nitro a on proměňuje člověka, jak říká Ježíš v evangeliu sv. Jana: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřítáhne můj Otec.“

otec Tomáš

VELIKONOČNÍ PŘÁNÍ

*Rozlom nádobku, pomaz jej nardem,
nepočítej, kolik peněz vydáš,
zdob ho perlami, opály, sardem,
nemluv o chudých jak Jidáš.
To nejdražší Kristu nabídni,
vždyť je jitro velikonoční.*

*Buduj chrám, sám svatostánkem buď,
ač je prázdný, naplní se již.
Vino pij, jež převzácnou má chuť,
závrat nebeskou v něm okusíš.
Hlasy trub a struny harf ať zní,
dnes je jitro velikonoční!*

*Najdi Boží dům, protlač se davy
jež se kolem jeho stolu tísni,
splyň se všemi hlasy díků, slávy,
k chvále Trojice v jediné písni.
Ať se každé ráno v každém dni
změní v jitro velikonoční.*

Přání poslala sestřička Marie Václava Židlická – vede Sdružení Smírné oběti SSO z Brna.

Lidmila Vokřínková

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ JE NADČASOVÉ

Zmrtvýchvstání Božího Syna, Ježíše Krista, který se stal pro nás člověkem, není skutečností pouze jednoho dne, ale vyniká nade vším stvořením, prostorem a časem. Možno předpokládat, že Bůh ho zamýšlel od věčnosti, neboť věděl, že lidé svedení zlým duchem neuposlechnou jeho zákazu a ve své pýše se mu budou chtít vyrovnat a tím upadnou do strašného hříchu, který zasáhne i jejich potomky. Ale chystal jejich záchranu. Proto podle svého příslibu v ráji, že potomstvo ženy zvítězí nad potomstvem hada, poslal na svět svého jediného Syna, který svou smrtí vykoupil lidstvo z otroctví hříchu.

Veškeré dějiny lidstva i světa směřují k přetvoření, které nastane při Ježíšově slavném příchodu na konci času. Tehdy bude odstraněno všechno zlé a hříšné a ostatní bude obnoveno podle původního Božího plánu, ba přivedeno k ještě větší dokonalosti. A prvním krokem k tomuto Bohem stanovenému cíli je právě Kristovo zmrtvýchvstání. Zpráva o něm nepodléhá času. Ježíš je stále živý a stále živé je i jeho evangelium. Víra křesťanů, jak praví sv. Augustin, je víra v Kristovo zmrtvýchvstání. V knize Skutků apoštolských je to jasně vysvětleno: Bůh poskytl všem důkaz, aby uvěřili, tím, že Ježíše vzkřísil z mrtvých. Od jeho

zmrtvýchvstání nevládne nad lidmi smrt, nýbrž život! Není žádná moc, která by člověka oddělila od Boha. Ovšem za podmínky, že člověk v Boha uvěří, přijme ho, přijme i jeho přikázání lásky k Bohu a bližnímu a snaží se je plnit. Chceme-li plně jásat nad vítězstvím života, je třeba se rozhodnout pro tuto cestu. Ve zmrtvýchvstalém Kristu je jistota našeho zmrtvýchvstání, protože jsme s ním křtem spojeni, jeho Velikonoce jsou i našimi Velikonoce. Nejsou omezeny na vlastní slavnost ani na liturgickou velikonoční dobu trvající dva měsíce, ale pronikají do celého roku, do každého dne našeho života. Hlavním dnem jejich slavení je každá neděle. Kristus vstal z mrtvých den po sobotě, tedy v první židovský všední den. Ale pro tuto velkou pro celý svět rozhodující událost se stal pro křesťany dnem svátečním. Neděle se nazývá pro přikázání pracovního klidu, které pro Židy platí v sobotu. Ústředním bodem je v ní slavení eucharistie, které je možno konat i ve všední den, ale pouze v neděli jsou věřící vázání povinností účasti na ní vzhledem k oslavě Kristova zmrtvýchvstání.

Mše sv. je zpřítomněním Kristovy Poslední večeře a totožná s jeho obětí na kříži. Přítom je ale i společenstvím se Zmrtvýchvstalým, neboť on ústy svého kněze proměňuje chléb a víno ve své tělo a krev a tak se nám dává za pokrm a nápoj, o nichž řekl: „*Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.*“ Obdivujeme mnohotvárnost a krásu světa, prožíváme rozmanitá období svého života a nad tím tkví síla vzkříšeného Ježíše.

Pozoruhodné je všechno, k čemu lidé dospěli rozumovým poznáváním a co vynalezli a vynalézají v oblasti vědy a techniky. Např. nepatrné částice, zvané mikroprocesory, obsahují programy řídicí činnost počítačů. Nad tím až zůstává rozum stát. A přece nesrovnatelně vyšší hodnotu má Ježíšovo vzkříšení. Na světě je kromě úspěchů a časných radostí také mnoho starostí, nejistoty, bolestí, nemocí, přírodních pohrom, bezpráví a nespravedlností, ohrožování životů i přímé zabíjení v malém i ve velkém, zkrátka zla všeho druhu, z něhož většina je zaviněná lidmi. Místo, aby bylo na ústupu, zdá se, že stále vzrůstá, takže mnozí ztrácejí smysl života a naději a dokonce i víru! My naopak na osobní i společné nesnáze odpovídejme: „*Kristus vstal z mrtvých!*“ Zaštiťujeme

se touto pravdou, díky níž bylo zlo zbaveno trvalé moci, tělesná smrt se stala pouhou hranicí mezi dosavadním životem a tím vyšším, věčným, který si sice nedovedeme představit, ale v který věříme a jej očekáváme, vždyť Ježíš k němu všechny povolává! Záruku máme v nynějším společenství s ním a skrze něho i s Otcem a Duchem Svátým. V to věřme, to i svým životem vyznáváme, abychom ukazovali cestu těm, kteří uznávají jen tento hmotný život a tvrdí, že po smrti už nic není! Prosme oslaveného Pána o posilu víry, která se v nás o letošních Velikonocích opět rozhořela, abychom v ní mohli nést do světa tu nejradostnější zvěst: že Ježíš Kristus, ukřižovaný a pohřbený, opět žije a je připraven přijmout každého, kdo se k němu obrátí.

**P. Jaroslav
Svatý Kopeček**

BOŽSKÉ SRDCE PÁNĚ

Červen je zasvěcen Božskému Srdci Páně. Zamysleme se nyní, nad čím si Božské Srdce stěžuje:

Božské Srdce si stěžuje:

Krásný jsem – a málokdo mne miluje.

Dobry jsem – a kdo má ve mně zálibu?

Bohatý jsem – a kdo chce mít ve mně poklady?

Moudrý jsem – a kdo chodí ke mně pro radu?

Mocný jsem – a kdo hledá ve mně oporu?

Tvůrce jsem – proč se spoléháte na tvory?

Světlo jsem – a vy máte zálibu ve tmách.

Věčný jsem – a proč se namáháte pro časnost?

Pravda jsem – a vy často lnete ke lži.

Svatý jsem – a vy holdujete hříchu.

Soudce jsem – a já budu soudit celý svět.

Jak chcete jednou obstát před svým soudem?

Promyšlení těchto slov Pána Ježíše vyprošuje a vše dobré vám přeje

Váš P. Jiří

MODLITBA ZA KNĚZE

Na Zelený čtvrtek ustanovil Pán Ježíš svátost kněžství. 4. neděle velikonoční je neděle Dobrého Pastýře, neděle modliteb za nová kněžská a řeholní povolání.

Modlitba za kněze

Pane, svou modlitbu za kněze začínám prosbou, abys mi odpustil, že jsem je neměl dost rád.

Příliš zjevně jsem dával najevo svou nespokojenost pro jejich zbožné, ale nic neříkající fráze, neoslovující novou generaci křesťanů.

Pane, až příliš často vidím jejich nedostatky, jejich slabosti a hříchy, zdají se mi málo pokorní. Myslí si, že všemu nejlépe rozumějí, bojí se nás, laiků, nestojí o náš zájem a pomoc, uzavírají se do ghetta starých zvyků a formulí, jsou velmi vzdáleni, jak soudím, tvému ideálu.

A přece, Pane, vím, že ty jsi je vyvolil! Proč jsi, Pane, vyvolil za své kněze právě je? Podle jakého klíče jsi vybíral své apoštoly? Často ses na ně zlobil, byli nechápaví, jeden i zradil. Nebylo to snad proto, abys na nich zjevil svou moc, abys ukázal, že církev nestojí na lidských základech?

Napadlo mě, Pane, proč jsi nevybral za kněze mne? Myslíš, že bych uměl míň než oni sloužit, hlásat Tvé slovo, slavit liturgii, konat skutky milosrdenství? Nebo, a to už říkám s úzkostí, Tys mě volal a já neslyšel? Měl jsem snad strach před odpovědnou službou, obětí, před osamocněním, posměchem, tíhou Tvého následování?

Pane, proč jsem tak přísný v posuzování kněží, proč mám na ně jinou míru než na sebe? Kněz je člověk jako já, oba máme stejné povolání ke svatosti, jen úkoly má každý z nás jiné! Pane, dej, abych spravedlivě viděl, jak ve svém celku jsou kněží věrní. Dej, abych se k nim dovedl přiblížit a nenechával je jejich osamocnění.

Vytýkáme kněžím, že jsou povýšení, říkáme, že jsou nespolečenšití. Někdo neumí mluvit, ale třeba dobře zpovídá, někdo neumí učit, ale možná, že má smysl pro liturgii. Jeden je vědec, druhý

si sám opraví střechu kostela. Každý má nějaký dar, nebo je snad někdo, kdo má všechny?

Pane, děkujeme Ti za kněze. Děkujeme Ti, že jsi je vybral a že jsi jim dal odvahu přijmout Tvou výzvu. Děkujeme Ti za svátosti, které z jejich rukou přijímáme, za společenství, které vytvářejí, za Slovo, které hlásají. Děkujeme Ti za služby, které Tobě a Tvému lidu přinášejí, za všechnu jejich lásku, která je větší než jejich lidské slabosti.

Pane, žehnej našim kněžím!

Dej jim moudrost, statečnost a ryzost úmyslu.

Dej, aby byli oddáni Tobě a Tvé Církvi a všemu Božímu lidu.

Dej, aby je nezlomilo nepochopení, nezkalil úspěch.

Dej, aby uměli svědčit o Tobě způsobem pochopitelným naší době.

Dej, aby byli svatí a vedli ke svatosti všechen věřící lid. Amen.

Váš P. Jiří

ŽIVOTNÍ ZKOUŠKY

Pokud jdeme vytrvale cestou víry ke svatosti, zcela jistě budeme vystaveni rozmanitým zkouškám. Blahoslavený Jan Pavel II. nás chce připravit na tuto těžkou dobu zkoušek a vysvětluje: „Uřčitě vás potkají zkoušky. To není nic zvláštního. Patří to k životu víry. Někdy jsou zkoušky mírné, někdy velmi těžké, dokonce dramatické. Ve zkoušce se můžeme cítit osamoceni, ale Boží milost, milost vítězné víry, nás nikdy neopustí. Proto každou zkouškou, třeba tou nejhroznější, můžeme projít vítězně.“

Kěž učení a příklad života Božího sluzebníka bl. Jana Pavla II. je nám všem velikou posilou a povzbuzením!

zapsala O. Hrbková

APOKRYF O BOHATÉM MLÁDENCI

„Co se stalo Janovi? Já ho nepoznávám,“ zeptala se u studny sousedka Ráchel tlusté Rebeky, která pracovala jako chůva, služka a děvče pro všechno u rodiny Zachariáše Pochivého. Stará chůva se zamračila, otočila zarudlé oči a mávla rukou.

„Já vím, nechceš o tom mluvit, ale už několik týdnů si všímám, jak chodí. Takový zbořený do sebe, jakoby zestárlý, a tuhle mi kdosi říkal, že ho potkal po ránu a představ si, byl opilý!“ Rebeka vzdychla, posadila se na roubení studny a cípem zástěry si utřela červené oči: „Taky jsem zaslechla věci, že se to stydím opakovat. Bránila jsem ho, ale pak se mi cosi doneslo i od lidí, kteří by nelhali. Že pije, a taky ho viděli s nejrůznější pakáží... Zkoušela jsem s ním mluvit, ale copak to jde? Mladí mají svou hlavu. A může mně to srdce utrhnout. Vždyť já ho na těchhle prsou nosila, vlastním mlékem kojila. Já to byla (ačkoliv to má dělat otec, ale starý Zachariáš, ten se nezastavil od rána do večera, aby zvelebil a rozmnožil rodinný poklad, čili já to byla),

kdo Jana učila znát Adónajův zákon, já jsem mu odříkávala žalmy a výroky Boží, já ho učila, jak zachovávat Sabat, co se smí, a co ne, odmalička jsem ho vedla, aby jeho srdíčko neovládl mamon, jako se to stalo jeho otci. A on byl takový beránek, kudrnatý, hodný, modrooký, poslušný, dobrý chlapeček. Zachovávat Boží příkazy mu dělalo radost a sám mě napomínal, abych v sobotu nechodila více než je dovoleno a žádnou práci mi nedovoloval v sobotu dělat.“ Rebeka se dala unést vzpomínáním a tlustá tvář s červenýma očima se jí trochu rozesmála: „Jak on se modlival: ‚Pane, náš Bože, děkujeme Ti za tatínka, za chůvu, za domeček, za oslíka... za to, že byl Jan dnes hodný, že pomohl chůvě, že pomohl tatínkovi a strýci Markovi.‘ Takové to bylo. A ještě vloni o narozeninách mi říkal: ‚Rebeko, děkuji Pánu Bohu, že mi dal takovou chůvu, jako jsi ty, že ze mě vyrostl slušný člověk. Protože, co by člověku pomohlo, kdyby získal celý svět, ale byl by darebák?‘ On byl takový moudrý, na svůj věk. A krásný muž z něj vyrostl.“ Ráchel také sejmula z hlavy džbán

a sedla si na roubení studny. Věděla, že rozhovor chvíli potrvá.

„Ale něco se asi stalo, ne? Přece takový chlapec jen tak z ničeho nic nezačne pít, toulat se a rozhazovat peníze, které rodina po generace našetřila... Nepřeskočilo mu z nešťastné lásky?“ „Pche, to je vidět, že ho neznáš. Co on měl nabídek, ale vždycky se nejvíce zajímal, jestli je dívka ze slušné rodiny, jestli světi sobotu a odevzdávají do chrámu, co se má, jestli se modlí. Říkal: ‚Rebeko, co člověku prospěje, když získá celý svět a ztratí věčný život?‘ Věčný život, to bylo to, po čem prahnul. Ale ne jako ti blázni z pouště, ti eseni, nebo jak se jmenují. On mi říkal: ‚Rebeko, člověk musí žít tady, uměřeně. Spravedlivě. Dobře. Člověk musí být dobrý.‘ Takový to byl vznešený mladý muž, Ráchel, hodný vznešené rodiny. A já jsem mu taky hned řekla: ‚Pane Jane, však vy jste dobří. Jste tak dobrý člověk.‘ A on na to: ‚Jinak to přece nejde, jen dobří dojdou do věčného života.‘ Takový byl on.“ „A tak co se teda stalo?“ Rebeka zvedla uplakaná očka k sousedce a zabodla do vzduchu tlustý prst.

„Ty, Ráchel, vzpomínáš, jak tady před třemi měsíci kázal ten Rabi z Nazareta? Pan Jan z něj nespouštěl oči. Byl z něj úplně paf. On, ten Rabi, měl v sobě cosi, co prostě člověka úplně pohltilo, a Jan hltal každé jeho slovo. Snad uměl zpaměti všechna kázání, co ten Rabi učil. A miloval ho. Ale nikdy se neodvážil za ním přijít a představit se mu, pozvat ho k sobě. A onehdy ten Rabi odcházel někam dál na cestu a náš Jan si dodal odvahu a šel k němu. Nemohl se rozhodnout, nechtěl vypadat jako ti blázni, co Rabiho tahali za trásné šatů a lezli po stromech, jenom aby se na ně podíval. On pan Jan si zachovával takový ten vnitřní mír, takovou tu rovnováhu, tu uměřenost. Tak tomu říkal. No a ten den se vrátil domů a jakoby to nebyl on. Pak ho nebylo vidět, zavřel se v pokoji a jakoby umřel. Jen se najedl a zase koukal do zdi.“

Jednou mě vyděsil, přišel za mnou uprostřed noci, povídá: ‚Chůvo, jsem dobrý člověk? Opakuji mi, že jsem dobrý člověk...‘ A já rozespálá povídám: ‚Panáčku, Janičku, jste, jste dobrý člověk.‘ A on se otočil a zmizel zase ve svém pokoji a já cítila, že pil.“ Rebeka zase skryla obličej v zástěře a velké tělo se otráasalo pláčem.

„A co to má co dělat s tím Rabim, něco mu onehdy řekl?“ „Vím já?! Nevím, ale je pravda, že jsem o něm slyšela různé věci, o tom Rabim. Ko-

likrát jsem si říkala, jestli není trochu blázen. Prý že musíme nenávidět otce a matku a sekati si ruce a lupat oči.... Takhle když ho člověk viděl, byl neodolatelný, však víš, ale věci, co říkal, byly takové divné.“

A říká se o něm taky, že špatně skončí, protože se prý rouhá. Co já vím.“ „Já ho viděla jednou a byl úžasný.“ Ráchel se rozzářila a přivřela oči. „Ale co vlastně říkal, to nevím, nerozuměla jsem tomu a vždycky bylo kolem příliš mnoho lidí. Ale sestru jedné mé známé uzdravil, alespoň se to říká, myslím, že v něm něco je.“ „Jak říkám, pan Jan znal jeho slova zpaměti a byl z něj celý pryč. Ale já mám příliš moc práce, abych se zabývala nějakou novou teologií. Co toho už v dějinách bylo, co toho kdo řekl a napsal a přitom je všechno v Zákoně už od Mojžíše, tak jaképak copak. Ale pan Jan, ten to znal, ten by Ti o něm vyprávěl. Ovšem od té doby, co byl za ním osobně, už o Rabim neřekl ani slovo.“ Ráchel pokrčila rameny, zvedla se a vyhoupla džbán s vodou na hlavu: „Když člověk neví, co mu chybí, těžko mu může pomoci. Ale kdybys chtěla, mám jinou známou a ta se zná s někým, kdo chodí s tím Rabim, třeba bych se mohla nějak přimluvit, zeptat se, nebo tak nějak...“ Rebeka mávla rukou a zase se rozplakala: „Lepší to ale asi nebude. Myslím, že má nějakou trudnomyslnost. Kdo ví, jestli ho neovládl nějaký zlý duch. A přitom to byl takový hodný hoch, takový dobrý, dobrý člověk to byl. Včera v noci,“ trásla se a sotva jí bylo rozumět, „v noci mě probudil výkřik. Hlas pana Jana. Posadím se a rozsvěcuji lampu a štrachám se za ním. A představ si, pan Jan se modlil. Ale takhle se mi dělala husí kůže.“ A Rebeka si přejela dlaní tlusté předloktí: „On ti, Ráchel, křičel a u toho tloukl hlavou do zdi. Volal: ‚Bože buď milostiv mě hříšnému. Bože, buď milostiv mě hříšnému, já nevím, co dál Bože, nevím, co dál dělat, abych dosáhl věčný život. Já to nedokážu.‘ Bože buď milostiv, buď milostiv mně hříšnému...“

„Já jsem do rána nezamhouřila oči a plakala jsem. A volala: Ó, pane, takový dobrý člověk, takový dobrý člověk to byl...“

Jan

V neděli 29. dubna 2012, kdy jsme slavili poutní mši svatou, zavítal do naší farnosti P. Pavel Šenkyřík, který je farářem ve farnosti sv. Augustina v Brně. Dovolila jsem si mu položit několik otázek.

1. Máte mnoho aktivit, činností, povinností. Co všechno patří k Vaší práci?

Na prvním místě je to farnost, dále pak církevní školy, jsem spirituálem na Cyrilometodějské církevní základní škole. Mimo to hlavně, k čemu jsem byl pověřen biskupem, jsem se namočil do řady jiných aktivit, jako jsou: kurzy přípravy na manželství pro brněnské děkanství, podílím se na organizaci katolické charismatické konference v Brně, večerech chval a vzdělávacích bytových seminářích pro kněze v Brně. Pravidelně navštěvuji několik domovů seniorů a na požádání Masarykův onkologický ústav na Žlutém kopci.

2. Spolupracujete s Radiem Proglas. Čeho se týká Vaše práce pro toto rádio?

Celá spolupráce je o tom, že zabezpečuji plánované přenosy bohoslužeb, ale často i přenosy neplánované, o kterých se dozvím až zpětně. Po letech jsem si zvykl. Ředitel Radia Proglas, P. Martin Holík, je také kaplanem v naší farnosti. Každý má svoji práci, svůj byt, ale v poslední době častěji něco uvařím a pak společně poobědváme.

3. Při návštěvě webových stránek farnosti sv. Augustina v Brně zaujme aktivita s názvem farní kavárna. Jak se Vám tato činnost daří a co všechno obnáší?

Farní kavárny jsou v řadě brněnských farností módním hitem. Spousta aktivit farnosti, zvláště pro děti, se odehrává v neděli po dopoledních bohoslužbách. Rodiče pak na své ratolesti čekají v kruhu přátel u dobrého kafe. Organizování provozu není vždycky jednoduchý úkol. U nás se vždycky našli zdatní nadšenci, kteří to přijali za své. Myslím, že ti, kteří do farní kavárny aspoň občas zajdou, bývají spokojeni.

4. Farnost sv. Augustina je bezesporu živou farností. Jak hodnotíte spolupráci s farníky? Jste ve farnosti „spokojený“?

Byl jsem obdařen „spokojenou povahou“, jsem rád tam, kde jsem. Po letech mnozí farníci znají i mé stinné stránky. Ví, že jsem někdy prudký, tvrdohlavý... Vzájemně se stále hledají cesty.

5. Dokážete si najít nějakou volnou chvíli? Jak takové chvíle trávíte?

Utíkám k přehradě, do lesa a nejráději do hor.

6. A na závěr se zeptám, jak se Vám v Třešti o pouti ke sv. Kateřině Sienské líbilo?

Na pouti u svatě Kateřiny jsem byl poprvé. Nejsem dobrý poutní kazatel, ale Vaše světice mě už před lety zaujala. Na ni je dobré si povšimnout, jak Bůh přetváří celou osobnost člověka, co vše může vyrůst ze semínka Božího slova, které se zaseje do dobré půdy. Byla to jiná, ale pěkná neděle. S otcem Tomášem jsme dlouholetí kamarádi. V kostele byla spousta rodin a malých dětí, pak dobrý oběd... Bylo to fajn.

Děkuji za rozhovor i za návštěvu naší farnosti!

- K Z -

VÝROČÍ

V červnu v roce 2002 přijal své novokněžské svěcení v katedrále svatých Petra a Pavla v Brně náš pan farář Tomáš Caha. Je tedy tomu již deset let.

K tomuto významnému jubileu mu blahopřejeme, do dalších roků jeho služby na vinici Páně a Božímu lidu vyprošujeme hojnost Božího požehnání, pevného zdraví, milosti Ducha svatého a ochranu Matky církve Panny Marie. Ať jej provází naše modlitba:

Pane Ježíši, který jsi jako Dobrý Pastýř mezi námi ve svatostánku, sešli přebohaté paprsky své milosti na našeho duchovního otce Tomáše. Dej mu všechny milosti, které jsou potřebny k jeho i našemu posvěcení. Posiluj ho, aby věrně bděl nad svým stádem, nad nímž ho Duch svatý ustanovil. Žehnej mu, když v modlitbě pozvedá k Tobě své srdce, žehnej mu, když nám zvěstuje tvé svaté slovo, žehnej mu, když ve svém kněžském úřadě pracuje pro spásu nesmrtelných duší. Učiň ho podle svého srdce pastýřem, který žije jen pro svůj svatý úřad, abychom až přijdeš soudit pastýře i stáda, byli jeho korunou a radostí, on pak aby dosáhl nevadnoucí koruny věčného života.

Amen.

Pavel Kovář

SVÁTEK MATEK

Píseň

Jaroslav Seifert

*Ať smích to byl, ať slzy
a hořké slovo k nim
vždy ústa maminčina
přimkla se k ústům mým.
Všechno už odplynulo
jak nad střechami dým.*

Když je mi nejhůře, začnu vzpomínat na Tvá slova útěchy, na to, jak jsi ke mně vstávala, když mne trápila nemoc. Jak jsi dokázala odhadnout každou křivdu, kterou mi život přichystal a jak jsi se mnou prožívala první lásky.

Byla a jsi tou nejlepší osobou, které se mohu vždy svěřit a vyplakat na rameno. Škoda jen, že dítětem není člověk delší dobu, aby si užil

tu možnost schoulit se u Tebe v náručí a nechat si šeptat ta nejsladší slovíčka, která umí říkat pouze maminka.

Také nebeská Maminka k nám promlouvá: „Hledala jsem útočiště na poušti. Tato poušť, v níž jsem si zřídila svůj obvyklý příbytek, je tvořena srdci a dušemi všech mých dětí, které mi naslouchají, úplně se mi svěřují, zasvěcují se mému Neposkvrněnému Srdci. Na poušti, na níž se nacházím, dnes konám své největší zázraky. Konám je v srdcích a duších, to znamená v životě všech těch nejmenších ze svých dětí.“

Všem hodným maminkám přejeme zdraví, radost a ochranu Panny Marie.

manželé Hrbkovi

MISIE

Ano, i my v naší republice máme misijní území. Poslední misie dle paměti byly zde v milostivém létě 1950. Léta nepříznivá pro náboženský život, ale pamatuji se, že věřící přicházeli na jednotlivé dny a hodiny určené pro mladé, pro muže, ženy i starší, aby se poučili, jak mají žít. A rozuměli si se zdejšími kněžími, jež tu právě působili. Bylo to po válce poprvé duchovní potěšení. Byl také prodej – pouť – u kostela, abychom si mohli zakoupit na památku kříže, obrázky, knížky. Maminka měla pak v úctě modlitební knížku Bůh a duše, velmi si jí vážila a z ní se modlila. Sestra měla a má Ve šlépějích Neposkvrněné /z modliteb a chvalo zpěvů, rozjímání svatých Otců sestavil P. Konrád M. Kubeš T.J., nakladatelství Vyšehrad/. Pro mě byla modlitební s názvem Pod korouhví Kristovou. Zpívali se písně pro každý stav a lidová zamyšlení: *Jenom jednu duši máš a tak málo o ni dbáš... Zda-li svoji duši ztratíš, vše ztraceno máš.*

Je proto zvláště nutné v misiích v nynější době pokračovat, jak pan biskup Karel Herbst píše v Katolickém týdeníku. „*Víra je z hlásání,*“ říká sv. Pavel a mnozí uposlechli výzvy: „*Jděte do celého světa a hlásejte Evangelium.*“... A blahoslavený papež Jan Pavel II.: „*Smysl našeho života je poznat Krista a pomáhat druhým poznat ho také.*“ Bránit lidem v tomto poznání považoval za zločin. Těšíme se, že též uvítáme – až přijde čas – posly víry pro všechny.

Poděkování patří těm, jež pracují dalšími podněty na rozšíření Víry a předávání všeho nového, co se ve farnosti osvědčilo – např. NOC KOSTELŮ, hlavně těm, kteří vedou již mládež – ministranty atd., aby již v útlém věku pociťovali radost ze společného díla a zodpovědnost, dle příkladů našich předků.

Lidmila Vokřínková

01.06.12

NOC KOSTELŮ

*Vy všichni jste děti světla.
Nám nevládne*

NOC

ani temnota.

Srov. 1 Sol 5,5

1. června večer se kostely v České republice, v Rakousku i na Slovensku otevrou dokořán a opět nabídnou své bohatství široké veřejnosti. Díky atmosféře večera a noci a díky připravenému programu bude možnost prožít něco netradičního, zajímavého, výjimečného.

Co nás čeká v Třešti? Jako v minulých letech bude i letos otevřen kostel sv. Kateřiny a kostel sv. Martina, synagoga, kostnice, fara, konírna, muzeum a expozice betlémů.

Vše začne dětským programem v 16 hodin u kostela sv. Kateřiny. Pro děti budou připraveny zábavné úkoly i sladké odměny. Program v kostele sv. Kateřiny pak zahájí koncert mužského tělesa Many-Men. Poté bude možnost dozvědět se něco více nejen o historii kostela, ale i Třeště. Další hodina bude patřit panu Klímovi, který je v Třešti známý svou vytrvalou chůzí, a slečně Šáře Kolbové. Oba dva se mohou podělit o zkušenost z opravdové poutě. Oba šli tzv. Svatojakubskou cestou do jednoho z nejvýznamnějších evropských poutních míst Santiago de Compostela. Žestový koncert pod vedením Waltera Hofbauera bude posledním bodem večera. Potom se již otevírá prostor pro ztišení.

Program v kostele sv. Martina se letos tematicky zaměří na Velikonoce. Oslava těchto

velkých svátků je plná symbolů, různých změn ve výzdobě i uspořádání kostela, ale především mimořádných bohoslužeb. Proto budete mít od 18 hodin možnost alespoň částečně prožít křesťanské Velikonoce. Seznámíme Vás s tím, co slavíme na Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílou sobotu a na Boží hod velikonoční, vyslechnete velikonoční zpěvy a žalmy apod. V kostele též budou nástěnky s informacemi, nabízí se možnost vidět tzv. Boží hrob, znázorněna bude i Getsemanská zahrada tak, jako každé Velikonoce. O následný hudební program se postarají učitelé ZUŠ Třešť. Na letošní Noc kostelů přijala pozvání sestra Agneta z kláštera v Moravských Budějovicích. Bude aktivně zapojena již do dětského programu a poté se s ní můžete setkat během večera v soukromém rozhovoru. Ve 20 hodin pak bude mluvit o tom, jak se pro své povolání rozhodla, jak se žije v klášteře, a otevře se i prostor na dotazy. Následný koncert skupiny Labyrinth nese název Velikonoční zpěvy. Závěr večera bude i v kostele sv. Martina patřit ztišení, příležitosti k rozjímání, vnímání nočního kostela i jeho historie, spojený s autorským čtením básní pana Františka Bukvaje. Program bude zakončen krátkou modlitbou, zájemcům pak jednotlivě udělím požehnání.

Od 18 hodin dětem na faře zahraje třešťští loutkaři pohádku a bude možnost si

během večera faru i prohlédnout. Pro ty, kdo se chtějí seznámit s moderní křesťanskou hudbou, je připravena hitparáda plná videoklipů různých žánrů. Poté bude Josef Kolba vyprávět o celosvětovém setkání mládeže, které se uskutečnilo loni v Madridu. Jaké to je, když se na jednom místě sejde milion a půl mladých lidí?

Během května večera bude v konírně na faře příležitost k občerstvení, povídání, posezení. Zároveň se nabízí možnost zhlédnout fotografie ze zajímavých událostí farnosti v loňském roce.

V synagoze si pak můžete prohlédnout dvě výstavy. Jedna se týká třeštské historie a druhá Bible. Výstava Po stopách zmizelých třeštských sousedů mapuje osudy sedmi židovských rodin z Třeště, které skončily v koncentračních táborech. Putovní výstava o Bibli je zajímavě zpracovaná, umí zaujmout všechny věkové kategorie. Kdo by si ji rád opět prohlédl, má možnost do 4. června.

V muzeu bude kromě stálých expozic i výstava obrazů s náboženskou tematikou, které stojí za to vidět.

A kdo se v době vánoční nestihl přijít podívat na betlémy do Schumpeterova domu, má možnost třeba právě 1. června večer.

Během května dostanete do schránek letáček s podrobným programem, informace budou i na plakátovacích plochách v Třešti.

Z našeho blízkého okolí se do akce Noc kostelů zapojila Telč, Jihlava a Třebíč.

Chtěli bychom předem poděkovat Městu Třešť za spolupráci a finanční podporu, a všem, kteří se jakýmkoli způsobem na Noci kostelů podílejí, za jejich ochotu, vstřícnost i volný čas, který věnují.

*Více informací najdete na
www.nockostelu.cz*

*Za tým organizátorů
P. Tomáš Caha*

01.06.12

NOC KOSTELŮ

Noc kostelů nemá být jen další z mnoha kulturních akcí v Třešti. Je to výzva především pro nás, pro farnost, abychom srozumitelnou formou nabídli široké veřejnosti něco z bohatství křesťanství. Je důležité bourat bariéry a předsudky, je důležité nabídnout otevřené dveře kostela i naše srdce. Vezměme tu akci tedy za svou a podpořme ji každý podle svých sil a možností. Modleme se, ať je ten večer opravdu požehnaný, ať Duch svatý jedná. Mysleme na to zvlášť při svatodušní nověně. Během večera bude opět v boční kapli u sv. Martina adorace. Jde o to, aby celý večer měl opravdu duchovní rozměr. Boční kaple slouží během celého večera jako místo ztišení, modlitby. Je to místo, kde si budou moci lidé opět zapálit svíčku s nějakým svým úmyslem. Podle zkušenosti z minulých let je to opravdu srozumitelný symbol pro všechny. Svíček tam hořelo vždycky hodně.

V kostele bude během května rozpis na služby. Prosíme, napište se a přijďte na Noc kostelů půl hodinu být s Pánem.

V konírně bude opět prostor pro občerstvení, pro posezení a povídání. Aby to bylo příjemné a pohostinné, prosíme o napečení buchet. Donést je můžete ve čtvrtek 31. května mezi 15.-17. hodinou do konírny. Pokud máte někdo zájem pomoci při organizaci večera, přihlaste se, prosím, u mne.

Pokud se jeden člověk o kousek přiblíží k Bohu, má to všechno smysl.

*Za tým organizátorů
P. Tomáš Caha*

PROGRAM NOCI KOSTELŮ 1.6.2012

Filiální kostel sv. Kateřiny Sienské

- 16:00 **Děti, pojďte si hrát** – soutěžní úkoly pro děti
18:00 **Many-Men** – sedmičlenné mužské těleso zazpívá skladby starých mistrů i soudobých skladatelů
19:00 **Prohlídka kostela s výkladem p. Františka Bukvaje**
20:00 **Santiago de Compostela** – o pěší pouti s p. Janem Klímou a se sl. Sárrou Kolbovou
21:00 **Prohlídka kostela s výkladem p. Františka Bukvaje**
22:00 **Time for Five Brass** – koncert BOHEMIA BRASS pod vedením Waltera Hofbauera
23:00 **Kouzlo nočního kostela** – reprodukováné meditativní zpěvy z Taizé při svíčkách

Věž kostela sv. Kateřiny Sienské

- 18:00 – 20:00 **prohlídka věže s komentářem**

Farní kostel sv. Martina

- 18:00 **Bohatství Velikonoc** – co vlastně slavíme...
19:00 **Koncert učitelů ZUŠ**
20:00 **Jak se žije v klášteře** – rozhovor s řeholní sestrou
21:00 **Velikonoční zpěvy** – koncert skupiny Labyrint pod vedením Květy Zažímalové
22:00 **Ticho kostela promlouvá** – prostor k zamyšlení s autorským čtením p. Františka Bukvaje
23:00 **Krátká modlitba a možnost přijetí osobního požehnání**

Fara

- 18:00 **Pohádka o Popelce** – Divadelní soubor Karla Čapka - třešští loutkaři
19:00, 20:00 **Jak se žije na faře** – prohlídka fary s komentářem
21:00 **Hitparáda s Jendou Krbcem** – prezentace moderní křesťanské hudby a klipů
22:00 **Cestovní okénko** – Světové dny mládeže Madrid 2011s Josefem Kolbou

Konírna

- 18:00 – 24:00 **Sytit hladové, napojit žíznící** – občerstvení a posezení u kávy a čaje
Ze života farnosti – prezentace fotografií

Kostnice

- 18:00 – 21:30 **Prohlídka s komentářem**

Synagoga – Modlitebna Církve československé husitské

- 18:00 – 24:00 **Po stopách zmizelých třeštských sousedů** – osudy sedmi židovských rodin z Třeště (v 19:00, 20:00 a 21:00 komentovaná prohlídka)
Bible včera, dnes a zítra – putovní výstava

Muzeum Vysočiny Jihlava, pobočka Třešť

- 18:00 – 22:00 **Výstava obrazů s náboženskou tematikou ze sbírky muzea**

Expozice betlémů Spolku přátel betlémů Třešť (dům J.A. Schumpetera)

- 18:00 – 22:00 **Prohlídka betlémů**

HABEMUS PAPAM!

V květnovém programu třeštského kina se objevuje nový italský film *Máme papeže!* (2011), jenž se odehrává v zákulisí vedení katolické církve. Na stránkách *Věžníku* snímek anoncujeme i proto, že jde o poměrně vzácný případ, kdy Vatikán neslouží jen jako efektní kulisa pro žánrové hříčky (satanistické horory, thrillery o spiknutích v kléru apod.), ale je vyobrazen realisticky a věrohodně. Režiséra a představitele jedné z hlavních rolí Nanniho Morettiho zjevně inspirovaly události z roku 2005, kdy zemřel Jan Pavel II. a po dlouhé době se volila nová hlava církve. Přestože je Moretti v Itálii populárním komikem (u nás je bohužel takřka neznámý), věnuje se ve vlastní

tvorbě i závažnějším tématům. Jeho novinka osciluje někde na pomezí. S chápavě humorným nadsledem ukazuje nejen na dilema muže, jenž má přijmout obrovskou odpovědnost, ale nepřímou i na dilemata veliké církve, která si chce uchovat svou tradiční ryzost a přitom nestát vně okolního světa.

V úvodu se staneme svědky posledního rozloučení s právě zesnulým papežem, následně opustíme pseudoreportážní distanc a nahlédneme nejen do tajné volby nového Svatého otce, ale i do myslí jednotlivých kardinálů, kteří se obávají tíhy spojené s případným zvolením. Zobrazení konkláve působí díky komornímu pojetí realisticky, nevytváří z veřejnosti zapovězeného zasedání senzační událost. Z volby nakonec vzejde jeden z nich (Michel Piccoli), ale svěřeného poslání se zalekne, psychicky zkolabuje a odmítne po vyhlášení očekávaného „habemus papam“ vystoupit a představit se před davy na náměstí. Ostatní kardinálové jsou zaskočení, nevědí, co v podobných případech učinit. Rozhodnou se dokonce do Vatikánu za přísného utajení povolát psychoanalytika (Nanni Moretti), aby čerstvě zvolenému papeži pomohl... Civilní drama tvůrci zdánlivě posadili do divácky vstřícnějšího žánru komedie. Ne snad, že by ve filmu absentoval humor, ale rozhodně nelze očekávat taškařici s převleky a dvojsmyslnými narážkami. Vrcholní představitel katolické církve jsou vyobrazeni jako obyčejní smrtelníci potýkající se s mnoha vnitřními nejistotami, obavami i drobnými chybami. Leckdy si my jako řadoví věřící či občané možná ani neuvedomujeme, nakolik psychicky obtížné musí být přijmout rozhodnutí s tak zásadním globálně-duchovním dopadem. Závěr filmu může působit překvapivě, o to víc poukazuje na skutečné problémy s obecným přesahem a nesklouzává k „atraktivním“ skandálům většinou sexuálního charakteru, které v souvislosti s církví upřednostňují masová média.

Film *Máme papeže!* se promítá v Kině Máj v neděli 20. května od 19:30.

Miloš Kameník

SVATÁ LUDMILA

A VZNIK PŘEMYSLOVSKÉHO STÁTU

ČÁST III.

Oba severané si vzali menší posádku a odjeli na Tetín. Nechtěli Tetín dobývat, ale použít lsti. Předstírali, že mají nějaké vojenské posláni na hranici státu a na Tetíně je přijali na nocleh bez podezření. Správce je nejspíš ubytoval ve srubech u hradeb. Byla to obvyklá praxe, takže nic nenasvědčovalo tomu, co se posléze událo. Uprostřed hradeb stával palisádou opevněný dvorec, kde bydlela Ludmila. Asi o půlnoci (po západu slunce) družina vylomila vrata a náčelníci vtrhli k Ludmile. Podle legendy spolu ještě hovořili a stáhli ji z lože. Nechali ji pomodlit se a pak ji uškrtili, buď provazem, nebo závojem. Ludmila chtěla prolít krev a ne být zamordována. Což se jí ovšem nesplnilo. Přála si to, protože kdo neprolil krev pro víru a byl zavražděn jako ona, nebyl v tehdejší době považován za mučedníka.

Zemřela 15. září roku 921 o první vigílii noční. A teď k tomu datu, které je trošičku problém. Z dnešního počítání času to bylo asi 15. v pátek, ale v té době se den počítal od západu slunce. Den začínal první vigílii noční a končil nešporami, které začínaly hodinu před západem slunce. Takže podle středověkého kalendáře zemřela Ludmila až 16. září, proto má i ten den svátek. (Takhle vznikají paradoxy, kdy se třeba dočteme, že války se vedly přes den a v noci se neválčilo, v jedné husitské kronice se dozvídáme, že bitva začala kolem devatenácté hodiny, i když to v zimě bylo podle našeho počítání času poledne.) Přepadení bylo nečekané a rychlé a nikdo ze služebnictva se nezmohl na odpor.

Co se dělo s Ludmiliným tělem? Kněz Pavel, který byl na Tetíně, utekl hned po vraždě do Řezna a tak nebyl nikdo, kdo by Ludmilu pohřbil. Tak ji jenom služebnictvo zahrabalo pod zdi u hradeb.

A co vrahové? Nejprve jim Drahomíra vyplatila jistou taxu za nájem. Ale pak však nechala Gomona zavraždit spolu s jeho bratrem a rodinou. Tuna na nic nečekal a prchl ze země.

Drahomíra se zmocnila majetku Ludmily, ale vítězství spíš byla prohra, protože v roce 924 po těžkých vojenských bojích prohrává s Václavem a ten matku vyhnal ze země. Po letech se sice vrátila, ale kladla se jí za vinu vražda Ludmily a zhoršení vztahů se zahraničím. Po smrti Václava jenom stěží ušla vraždě od svého syna Boleslava.

Po nástupu Václava na knížecí trůn bylo 19. října roku 925 přeneseno tělo Ludmily z Tetína do Prahy a 21. října téhož roku byla pohřbena v kostele sv. Jiří na Pražském hradě. Kostel sv. Jiří přestavoval pravnuke Ludmily, Boleslav II. A ten stěhoval ostatky Ludmily podruhé do nové podvěžní kaple, kde bylo Ludmilino mauzoleum. Zde odpočívala do roku 1142, kdy na hradě vypukl požár. Ludmiliným ostatkům se nic zázkem nestalo, když hrad a kostel vyhořel. Rakev se otevřela během rekonstrukce a zjistilo se, že chybí část ostatků, které se ovšem našly a vrátily zpět. Abatyše Anežka, sestra českého a polského krále Václava II., nechala postavit novou kapli svatě Ludmily v první polovině 13. století. Ostatky sem byly přeneseny. Ještě mnohokrát se s ostatky hýbalo. Poslední, kdo zkoumal ostatky, byl antropolog profesor Emanuel Vlček v srpnu 1981. Ten objevil v olovené schránce a na lebce tyto zajímavosti o kněžně Ludmile:

V olovené schránce objevil balík tkaničky a v něm balík kostí, ale také tři lebky, asi pozůstatky abatyší. Lebka v hrobce nebyla, uchovává se totiž jako relikvie ve Svatováclavském pokladu. Její obličejová část ale chybí. Byla oddělena pilkou zřejmě jako ostatek, který se neví, kde je. Při rentgenu lebky se zjistilo, že lebka měla mohutně silnou čelní kost, maximální tloušťka na lebce činí 3,5 cm. Lebka je nápadně těžká a švy jsou nápadně zarostlé skoro úplně, nebo takřka úplně. Doktor Vlček se pokusil vytvořit podobu Ludmily, ale nejde to zcela, není celá lebka a kostra. Ovšem zůstalo pár zubů, podle kterých se zjistilo, že Ludmila měla hluboký skus či předkus. To je důkaz

pravosti lebky, protože syn Vratislav i vnuk Václav mají stejný předkus. A je i vyjádřen v podobizně Ludmily, která se zachovala. Šlo o ženu větší váhy. Kostí končetin jsou silné, velmi silné, ale hlavice svojí velikostí vypovídají o ženě. O ženském pohlaví vypovídá i zachovalá kost křížová. Na páteři a kloubech byly objeveny degenerativní změny odpovídající na 60 let života. Nárůst výrůstku na koleně svědčí o artróze, pohyblivost kněžny asi nebyla omezena, ale určité obtíže mít musela. Podle dochovaných dlouhých kostí se vypočítalo

několika metodami, že byla vysoká 168 cm. Což značí, že byla vysoké postavy, zvláště v její době.

Česká kněžna Ludmila byla Češka, to vůbec není samozřejmé, jak to může vypadat. České kněžny, královny, byly až na výjimky cizinky. Vyskytly se mezi nimi Rakušanky, Polky, Francouzky, Angličanky, Maďarky a nejčastěji to byly Němky. Ludmila byla česká kněžna se vším všudy.

Josef Kolba

SETKÁNÍ

Po nedělní ranní mši sv. jsem požádala svou nejmladší vnučku, aby mě doprovodila k návštěvě mé nemocné sestry, která se zotavuje na lůžku po delší loňské nemoci doma za pomoci své dcery...

Byla již pátá neděle postní, před Květnou nedělí, ale zima stále vládla, i když sluníčko vyšlo. Šly jsme směrem po Hrázi a tam jsem uviděla u poprsí Šimona Partlice pána a paní, jak si tuto bustu a okolí se zájmem prohlížejí a fotografují.

Dovolila jsem si je oslovit s tím, že jsem rodačka, a co je zajímavé. Ptali se, proč má Šimon Partlic ještě dodatek „ze Špicberka“. Sdělila jsem jim, že je to podle nejvyššího lesnatého kopce Špicčáku. Sdělovali, že jsou zde ubytovaní /u Růžičků/ a že přijeli z Rakouska. On, že je rodák ze Spělova, paní z Prahy, a tak jsme chvíli povídali, jaký je život nyní a jak bylo za války. Těž se zajímali, co vnučka studuje a kde.

Za informace o našem městě mi nabídl a běžel pro svou knížku na ubytovnu, napsal věnování. Pojmenoval ji Povídky z Kanady a z Čech. Josef Maxant – L.P. 2004

Lidmila Vokřínková

ZA PLOTEM DOMOVA JACÍ RODIČE - TAKOVÉ DĚTI

Asi desetiletý chlapec šel po ulici, právě dopíjel své „pitičko“. Prázdný obal odhodil na zem. „Seber to!“ povídám mu rázně. Překvapeně se otočil, kdo si to na něj dovoluje!? Když viděl, že to myslím vážně, kelímek dvěma prsty sebral tak znechuceně, jako by uklízel po někom cizím. „Není ti hanba rozhazovat smetí po ulici, odnes to do popelnice!“ Ještě jsem se otočila. Kluk kelímek opět hodil na zem a odkopl ho do jízdni dráhy. Ejhle, hrdina našich ulic! Jemu přece nebude nikdo poroučet, co má a nemá.

Chlapci jsem měla vysvětlit, že udržování čistoty a pořádku je mezi lidmi zvykem všude na světě. Navíc souhlasím s tvrzením, že pouhými slovy se ve výchově k pořádku nic nesvede. Hlavní je příklad. Dospělí nejsou dětem právě tím nejlepším příkladem. A nejde jenom o město a jeho ulice. Toto je úvaha z novin, nad kterou jsem se musela zamyslet.

U nás v Třešti se stačí projít okolím našeho SOU! A také kolem Alberta! Až se hlava točí!! Odpadkové koše i popelnice jsou všude, ale mládež je nevidí. Co s tím? Vždyť i do Třeště přijíždějí návštěvníci a turisté!!!

O. Hrbková

DIÁŘ OTCE TOMÁŠE

MODLITBA VE STÁŘÍ

- 17.5. Jeden den na Petrově**
- výlet dětí z náboženství do Brna
- 17.5. Slavnost Nanebevstoupení Páně**
- začátek svatodušní novény
18:00 Třešť
- 20.5. mše sv. k výročí 60 let od smrti P. Jana Buly**
10:30 Rokytnice nad Rokytnou
- 20.5. poutní mše sv. k Janu Nepomuckému**
11:30 Dvorce
- 26.5. Vranov u Brna - pouť ministrantů
- 27.5. Slavnost Soslání Ducha Svatého**
- 1.6. Noc kostelů**
- 3.6. Slavnost Nejsvětější Trojice**
- 10.6. Slavnost Těla a Krve Páně**
08:00 Třešť - mše sv. s eucharistic-
kým průvodem
10:00 Růžená
11:30 poutní mše sv. v Kostelci
18:00 Třešť
- 15.6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**
18:00 Třešť
- 16.6. mše sv. s nedělní platností
18:00 Růžená
- 17.6. poutní mše sv. ke sv. Antonínovi z Padovy**
10:00 Třeštice
- 24.6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele**
09:30 Třešť (sv. Kateřina)
- první svatě přijímání dětí
- 29.6. Slavnost sv. Petra a Pavla**
18:00 mše sv. na poděkování
za 10 let kněžství s prosbou
o další pomoc, potřebné
zdraví a požehnání do služby
- po mši sv. táborák na faře
na zakončení školního roku

*Pane, dobrý Bože,
děkuji ti za život,
který jsi mi dal,
za radost,
kterou jsem mohl
prožít
i za zkoušky,
které jsi seslal
na mou životní cestu,
abych skrze ně
ve všem poznával
tvé milosrdenství,
které nikoho
neopouští.
Prosím tě o odpuštění
všech svých vin,
o stálou pomoc
a dar zdraví,
abych ke tvé slávě
mohl ještě obětovat
nějaký dobrý čin.
Požehnej také
všem mým drahým.
Amen*

*pro Věžník vybrala
Lidmila Vokřínková*

NÁVŠTĚVA ANSELMA GRÜNA V BRNĚ

Ve dnech 1. – 3. června 2012 navštíví opět Brno Anselm Grün. Benediktinský kněz a světoznámý autor knih o křesťanské spiritualitě se tentokrát zaměří na evangelijní příběhy o uzdravení. Téma vychází z nové knihy P. Anselma, jejíž překlad chystá Karmelitánské nakladatelství.

Více informací o návštěvě Anselma Grüna v Brně naleznete na: www.biskupstvi.cz/pastorace

MAGNETKA NA ŽĎÁR

„Nechceme, aby vysoká cena byla pro někoho překážkou účasti na setkání,“ vysvětluje účel sbírky jedna z jejích koordinátorek, Majka Světníčková z Asociace křesťanských sdružení mládeže, o. s., která vyhlásila veřejnou sbírku na podporu účasti mládeže na Celostátním setkání mládeže v srpnu ve Žďáru nad Sázavou.

Náklady na jednoho účastníka jsou více než šestnáct set korun. Díky sponzorům a této veřejné sbírce ale může být cena snížena na jedenáct set korun a pro ty, kteří se přihlásí a zaplatí včas (do konce května), dokonce na devět set padesát korun.

Příspěť na veřejnou sbírku, která je registrována u Magistrátu hlavního města Prahy, můžete koupit magnetky v hodnotě 50,- Kč a vybírat můžete ze tří motivů. Na každé magnetce je vyobrazen jeden ze žďárských kostelů – kostel sv. Prokopa, klášterní kostel Nanebevzetí Panny Marie a kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře.

Magnetku si můžete zakoupit ve svých farnostech nebo na DCM. Pokud chcete pomoci s prodejem Magnetek na Žďár, kontaktujte vašeho pana faráře či DCM.

Příspěť můžete také přímo prostřednictvím účtu: 2107334165/2700. Fyzické i právnické osoby mohou při částce vyšší než tisíc korun požádat o potvrzení o daru na adrese: svetnickova@cirkev.cz.

Postupné navyšování vybrané částky bude možné sledovat na oficiálních stránkách setkání (zdar2012.signaly.cz), kde se bude postupně odkrývat obraz poutního kostela na Zelené Hoře, jehož architektem byl geniální architekt Jan Blažej Santini.

Setkání finančně podporuje také Město Žďár nad Sázavou, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a Kraj Vysočina. Další sponzoři se nadále hledají.

INFORMACE

Práci pastorační asistentky převzala po Evě Šalandové, která nastoupila v březnu na mateřskou dovolenou, Zuzana Nováková.

PŘIPOMÍNKA 60. VÝROČÍ POPRAVY SLUŽEBNÍKA BOŽÍHO R. D. JANA BULY

V neděli 20. 5. 2012 – výroční den smrti Jana Buly – se bude ve farním kostele v Rokytnici nad Rokytnou konat v 5:00 hodin smírná pobožnost a v 8:00 hodin bude sloužena mše svatá. Další mši v 10:30 hodin bude celebrovat Mons. Jiří Mikulášek, generální vikář a biskupský delegát kanonizačního řízení. V tentýž den bude postulátor kanonizačního řízení Mons. Karel Orlita sloužit v Brně v katedrále sv. Petra a Pavla v 7:30 hodin mši za brzké blahřečení Václava Drboły a Jana Buly.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Křest: Třešť
Vlastimil František Straka
Tomáš Pavel Hájek
Tobiáš Josef Prášil

Svatba: Třešť
Milan Böhm a Markéta Šteflová

Pohřby: Třešť
Marie Trojanová
Blažena Lysá
Miloš Jelínek
Marie Svobodová

Růžená
Marie Mácová